

maade Bigtighed, men det er dog af nogen Bigtighed for Befolkningen, naar den faaer en Lov, da at vide, hvad den har at rette sig efter. Der kan indkomme mange Forespørgsler, som altsaa kunne uleilige Regjeringen, da den rette Forstaaelse virkelig er meget tvivlsom. Til hvad den høitærede Indenrigsminister yttrede angaaende Endringsforslaget under Nr. 2 maa jeg sige, at den høitærede Ministers Udtalelse om, at det Fornødne fandtes i Regulativet, undrede mig noget. Det Regulativ har jeg aldrig seet, og det var ganske vist ikke færdigt, da den høitærede Minister udtalte sig her ved første Behandling, ligesom de Udtalelser, som den høitærede Minister kom med dengang, bestyrkede mig i den Anskuelse, at dette Regulativ vilde blive forelagt Marstals Communalbestyrelse, men jeg kan erklære positivt, at det er det ikke; det er ikke forelagt Marstals hidtilløbende Communalbestyrelse, derom har jeg Underretning fra den fungerende Viceformand. Hvorledes kunde jeg saa ane, at Regulativet var færdigt, og naar den høitærede Minister siger, at Regjeringen er gaaet ud fra den Anskuelse, at det var utilstebeligt — dette vil jeg bemærke med Streg under og med Kryds — at sætte den samme Embedsmand i to Byer, saa har det været utilstebeligt i 7—8 Aar, og dog har man gjort det, og hverken Beboerne eller jeg kunde vide, om ikke Regjeringen kunde finde paa det igjen. Jeg maa naturligvis takke den høitærede Minister for, at en Forandring er indført i Regulativet, men til Dato er den nuværende første Embedsmand i Trosskjøbings Magistrat Formand for Communalbestyrelsen i Marstal, trods Beboernes Ønske. Den høitærede Minister kan altsaa ikke undre sig over, at jeg ikke veed, hvad der staaer i Regulativet, som jeg aldrig har seet. Rigesaa erklærede den høitærede Minister sidst, at han ikke vidste, hvorvidt han kunde gaae ind paa Beboernes Ønske om en selvstændig Bestyrelse. Nu siger den ærede Minister imidlertid, at det staaer i en Paragraph i vedkommende Regulativ, og dermed mener vel den ærede Minister

det nye Regulativ — i det gamle staaer det ganske vist — men, naar man nu faaer denne Lov, er Ministeriet bemyndiget til at forandre de gjældende Bestemmelser med Hensyn til Havnecommissionen. Altsaa har hverken jeg eller Beboerne høvt nogen Anelse om, at det var opført i Regulativet, og vi kunde tvertimod frygte for, at der ikke vilde komme nogen Bestemmelse ind i denne Retning, for det Første, fordi den ærede Minister ikke vilde erklære sig ubetinget derfor ved første Behandling, og for det Andet, fordi Analogien, tagen fra de danske Skjødskæders Havneforfatning, vilde føre dertil, og det har kun kunnet glæde mig, at der i Regulativet er en Bestemmelse, som forandrer det. Den ærede Minister sagde, at det thugede ikke paa Communes Kasse, at Regjeringen ansætter en Havnefoged, som lønnes af Havnekassen; men paa et Sted, hvor der saa godt som ikke er Andet end Havn, hvor hele Byen gaaer op i Havnen, kan en saadan Afstillelse ikke gaae, og naar den ærede Minister sagde, at Byen ikke har Noget dermed at gjøre, skal jeg anføre et Exempel, som er forbausende. Den selvstændige Havnebestyrelse i Marstal er gennem Communeraadet i Marstal ifølge Ordre af Ministeriet bleven tvungen ved en Mulct af 200 Rd. til at udbetale 1,500 Rd. til en privat Mand. Er det en selvstændig Havnebestyrelse? Trods Havnebestyrelsens eenstemmige Protest er Bestyrelsen, ikke af den nærværende, men af en foregaaende Regjering bleven commanderet til at udbetale af Byens Havnekasse til en privat Mand, hvis Forbring den ikke kunde anerkjende, 1,500 Rd. — dette er slet i saadan en elendig By! — Den høitærede Minister har aldeles misforstaaet mit Forslag under Nr. 3. Jeg har aldrig villet fremkomme — det har jeg erklæret flere Gange —, og jeg skal aldrig her i Thinget komme frem med et Endringsforslag, som sigter til at begunstige de incorporerede Districter, jeg har kun forlangt og ønsket, at man skal gennemføre Lighed, og nu er der i Søneringsloven for de gamle danske Districter en Undtagelsesbe-